గుడితన్నిన బిడ్డ అను పాము కథ

కె.కె. మీనన్

ఉదయ కిరణాలు చలిని చీల్చుకుని ప్రెసిడెంటుగారి చెరువుగట్టు తాటి తోపుల్లోంచి ధారగా దిగి, చెరువుమీద నులివెచ్చగా పరుచుకుంటున్నాయి. కల వాడి కంబళిఎల్లలు దాటి ఎలానూ ప్రవేశించలేని చలి లేనివాణ్ణి నిలువెత్తునా ఆక్రమించుకుని రాత్రంతా చర్మాన్ని పీకి, ఎముకల్ని కొరికి

వాళ్ళతో ఇట్టే పొద్దు పొడిచీ పొడవక ముందే బయటపడి చలి మంటల్లోనూ, ఆ తర్వాత సూర్యుడి నులివెచ్చని లేత కిరణాల్లోనూ కరిగి పల్చబడిపోతోంది. ఊరింకా మేలుకున్నట్టు లేదు గూడెం లోని జీవాలుమాత్రం గుడిసెలు వదిలి చాలసేపవుతోంది. అందుకు నిదర్శ నంగా ప్రెసిడెంటుగారి చెరువుప్రక్క తోటలో అరక నడుస్తోంది. శ్రామిక జీవనానికి ప్రతి బింబాలుగా తాటిచెట్ల ఆకుల్ని వేళ్ళాడుతోన్న గూళ్ళలోంచి పిచ్చికలు గోలగా పొలాలమీదికి ఎగిరి పోతున్నాయి.

ప్రక్క తోటలో శీతాకాలం దుక్కి దున్నుతున్న ప్రెసిడెంటుగారి పాలేరు రామన్న పగిలిన కాలికి దుక్కిబెడలు గుచ్చుకుంటుంటే 'అమ్మా' అని క్షణం అరక ఆపి, చెప్పులు సరిచేసుకుని అంత కంటె గత్యంతరం లేదు గనుక మళ్ళీ మేడు పట్టుకుని ఎడ్లను అదిలించాడు. అవి చురుగ్గా ముందుకుసాగేక మధ్యలో ఆపేసిన పాండవ విజయాల్లోని పద్యాన్ని అందుకుని వాటి వెనకే మేడు పట్టుకుని నడుస్తున్నాడు.

మతం ప్రసాదించిన ఆచారం ఆ యవారం కోసమైనా తప్పదుగనుక అంత చలిలోనూ చెరువుకి స్నానానికి బయల్దేరాడు ఆచార్యులుగారు. పోతూ పోతూ అరక దున్నుతున్న రామన్నని క్షణం సేపు చూసి.

"ఒరే రామన్నా! ఇవాళ దింపు తీస్తే నాలుగు మటలు అలా ఇంట్లో పారే య్యటం మర్చిపోకు సుమా!" అని ముందుకి సాగిపోయారు. అంత కంటె ఎక్కువ మాట్లాడే తీరిక లేదాయె. అవతల సంధ్యా వందనానికి సమయం మించి పోతోంది. ఇంకా స్త ముందు బయల్దేరేవాడే. వెధవది ఆ పాము భయం ఒకటి. కొంప తీసి చీకట్లో ఏతోకో తొక్కాడంటే ఇంకేముంది. కసిక్కున కాటేస్తుంది. దిక్కులేని తన భార్య కుక్క చావు చస్తుంది.

రెండు రాత్రుల నుంచీ నిద్రలేదు. దానికి తోడు ఆవిడగారి నసుగుడొకటి. తాము కాపురం వుంటున్న ప్రెసిడెంటు గారి తోటని బడికి దానం చేశారుట. అప్పుడే భవనాలు కట్టేందుకు సన్నాహాలు జోరుగానే సాగు తున్నాయి. 'ఏదో ఒకటి చెయ్యకపోతే ఎట్లాగండీ' అంటుంది భార్య. ఏం చేస్తాడు? యాచన చేసి ఏదో పొట్టకోసం అయితే నాలుగు గింజలు తెచ్చుకోగలుగు తున్నాడుగాని, ఉండటానికి ఇల్లెక్కడ తేగలడు? ఏదో ప్రెసిడెంటు గారి పుణ్యమాని ఇంతకాలం ఆ పాకలో కమ్మగా బతికి పోయారు. ఇప్పుడది వదిలి పోవాలంటే కష్టంగానే వుంది. అయినా తప్పుతుందా? ఈ మధ్య తప్పే అవకాశాలు వున్నట్టు కూడ వింటున్నాడు. కాని అవన్నీ తనకు సాగేవా? సాధ్యపడేవా? బ్రాహ్మడికి బుద్ధిబలం అయితే వుందిగాని భుజబలం ఎక్కడిది? ఇన్నేళ్ళనుంచీ అక్కడ కాపురం వుంటున్నాడు కదా? తన స్వంత భూమిలాగే కూరగాయలు వగైరా పండించుకుని సుష్టుగా భోంచేసు న్నాడుగదా! ఒకప్రక్క' పేదవాళ్లకి' భూములు అని ప్రభుత్వం అంటుండ

గనే తన్ను తరిమేసే ప్రయత్నం ఎంత ఘోరం? అవతల మునసబుగారితోటలో కూలాళ్లు లేరూ? వాళ్ళనెవడు లేపాడు! "అరటి తోట వెయ్యాలి అక్కణ్ణుంచి లేచిపొండి" అంటే లేచారా? దున్నే వాడిదే భూమట! అలాగే వుండేవాడిదే స్థలం కాబోలు!! తలోకర్ర. కర్రా పట్టుకుని ఆ వెళ్ళిన వాళ్ళమీద పడబోతే ఎక్కడ వాళ్ళక్కడ చెల్లాచెదురై పోయారు. ఆ తర్వాత వాళ్ళని లేవమని అడిగినవాడూ లేడు, లేపినవాడూ లేడు. మరి తనో? మంది బలం తన కెక్కడిది? అవసరం అయితే తనవాళ్లు తలోరాయీ తనమీదే వేస్తారు తప్ప తనకు సాయంగా అవతలి వాడిమీద వెయ్యరు. అలా అయితే ఇక్కడ ప్రెసిడెంటుగారి పాకలో పడుండాల్సిన ఖర్మేం పట్టింది? పొమ్మంటే ఇంతగా వాపోవాల్సిన అవసరం ఏం వచ్చింది? వెధవది "పిదప కాలం" అనుకున్నాడు ఆచార్యులు గారు

చెరువు గట్టెక్కాక నడుస్తూ నడుస్తున్న కాళ్ళు అసంకల్పితంగా అలాగే ఆగిపోయాయి కళ్ళమాత్రం కాస్తదిగి నిన్నటి స్థలంలో భయం భయంగా వెతికాయి. ఆశ్చర్యం!! నిన్నటిలాగే ఆ పాము సూర్యనమస్కారాలు చేస్తోంది. ఎంత పెద్దపాము. నీరెండలో బంగారం వన్నెతో మెరిసిపోతోంది. వాయువేగంతో వెనక్కి పరుగెత్తి రామన్నని లాక్కొచ్చారు ఆచార్యులుగారు. వాడు కర్రతీసుకొని "ఉండు పంతులుగారూ ఒక్క దెబ్బతో సంపెత్తా" అంటూ దిగబోయాడు. వాణ్ణి ఆపి,

"ఓరి వెంగళప్పా! ఇదేం అల్లాటప్పా పావనుకున్నావ్రా చంపటానికి! అదిశేషువు అవతారం. సాక్షాత్తూ కాలకంఠుని మెడలోంచి జారి పడిన పామురా! పూర్వ జన్మపు వాసనలు పోక ఇంకా జపతపాలు చేస్తోంది"

అంటూ ఆ నిరక్షర కుక్షిముందు పాము ప్రశంశ చేశాడు. ఎప్పుడూ ఇలాంటి వాళ్లు చెప్పటమూ తాము వినటమేగాని వేరు అనవాయితీ ఆలోచన ఎరగని రామన్న ఆ క్షణాన ఆచార్యులు గారు చెప్పినవన్నీ వినక తప్పలేదు. ఆచార్యులుగారి ఉపన్యాసం అయ్యాక ఆయన చెప్పినట్లే ప్రెసిడెంటుగార్ని పిల్చుకు రావడానికి పరుగెత్తాడు. ప్రెసిడెంటుగారు పుల్ల నోట వుండగానే ఆదరా బాదరా పరుగెత్తుకొచ్చేప్పటికే ఆ భాగవతప్పాము తన పని కాస్తా ముగించుకుని చల్లగా జారుకుంది.

"ఏది పంతులూ ఎక్కడ?"

"ఇంకా ఎక్కడిదండీ! మీరు నోట్లో పుల్ల పెట్టుకుని చక్కావస్తే అది ఆగ పడుతుందటండీ దైవం అశుచి సయిస్తుందా?"

"ఏమయ్యోవ్! పాపనయ్యా!! నేనింకా పుల్లయినా పెట్టుకున్నాను. నువ్వింకా అదీ లేదుగా" అని ఎదురు దెబ్బతీశాడు ప్రెసిడెంటుగారు. ఆ మాట నుంచి మెల్లగా తప్పించి ఆ మర్నాడు గ్రామ పెద్దలంతా ఆ సోద్యం చూసే ఏర్పాటుకు ఒప్పించాడు. ఇక ఆ చెరువులో స్నానం చేసే ధైర్యం చాలక అక్కడే ఎక్కడో నాలుగు చేదలు నూతి నీళ్లు నెత్తిన పోసుకుని

ఇంటికి వెళ్ళేటప్పటికి మళ్లీ మొదలు.

"ఏం‌వండీ, చూడండీ! ఆ కరివేపాకు మొక్క చూడండి ఎంత ఎదిగిందో. అలా చూడండి ఆ పాదులు ఎన్ని పిందెలు దిగాయో. ఇవన్నీ ఒదిలి ఎట్టాగండి పోయేది?"

"అమ్మ కడుపుగాల కాస్త ఆగవే. నన్ను ఆలోచించనీ" అంటూ కాస్త మెడ వంచి లోపలి కెళ్లిపోయాడు.

* * *

పేరు సత్యన్నారాయణ అయినా ఆ వూళ్లో అందరూ ఆయన్ని సత్యం మాష్టారుగానే ఎరుగుదురు. ఆయనిది ఏ వూరో, ఎక్కడ్నుంచి వచ్చాడో ఎవరికీ తెలీదు. కారణ జన్ముడంటారే. అలాగే కారణాగమం చేసినట్లు ఆవూళ్లో అడుగు పెట్టిన నాటినుండీ ఏదో మంచి పనిచేస్తూనే వున్నాడు ముందుగా మురికివాడలో మకాం పెట్టి ఎలా శుభ్రంగా వుండాలో నేర్పాడు. ఆతర్వాత పదిమంది పిల్లల్ని పోగేసి పాఠాలు చెప్పటం మొదలెట్టాడు. అది ఒక పాఠశాలగా రూపొందాక, చదువు మీద అంతగా ఆసక్తిలేని ఆవూరి పెద్దలచేతే పాఠశాలకి భవనాలు కట్టించేందుకు ఒప్పించాడు. గ్రామాన్ని ఎట్లా బాగు చెయ్యాలో ప్రెసిడెంటుగారికి సలహా లిస్తుంటాడు. అవి ఆయన కంతగా రుచించక పోయినా, అతని బుద్ధి కుశలతకు సమ్మోహితుడై, అతన్ని వదలేక, కనీసం వచ్చే ఎన్నికల వరకైనా అతని మేధస్సుని వాడుకోవాలని తన ఆంతరంగికుడిగా చేసుకున్నాడు ప్రెసిడెంటుగారు సనాతనత్వాన్ని మూఢవిశ్వాసాన్నీ తెగనరికే సత్యం మాష్టారు పాము వార్త విని నవ్వుకున్నాడు అయినా ప్రెసిడెంటుగారి అభ్యర్థనపైన వెళ్ళక తప్పిందికాదు.

అంతా గప్‌చిప్‌గా చెరువు గట్టున నుంచున్నారు. ఆచార్యులుగారు ఆరోజు కాస్త ముందుగానే స్నానంచేసి సమయోచితమైన వేషధారణ చేసి మరీ వచ్చారు

పొద్దు పొడిచింది. తాటి చెట్ల మధ్య నుంచి ఎండపొడ పాయలుగా చెరువు మీదకి వాలుతోంది. రోజులాగే పాము సమయానికి వచ్చింది. చెరువులోనికి దిగి, రెండుసార్లు తల నీటి మీదికివాల్చి, ఒడ్డుకుచేరి ఎండవైపు పడగ సారించి అయిదు నిముషాల తర్వాత వెళ్ళిపోయింది.

"చూశారా? ఇప్పుడైనా నమ్ముతారా?" అంటూ మొదలెట్టాడు ఆచార్యులుగారు.

"కళ్ళతో చూశాక కూడ నమ్మకుండా ఎట్టా గుంటామయ్యా!" అన్నాడు మునసబు.

"మీరేమంటారు సత్యం మాష్టారూ?" అనడిగారు ప్రెసిడెంటుగారు.

"నా అభిప్రాయాలు మీకు రుచించవు."

"అభిప్రాయాల కేముంది? మీరు చూశారు గదా? ఏమనుకుంటున్నారో చెప్పండి."

"ఆయన మాత్రం ఏమంటాడండీ! పాము చెరువులో స్నానం చెయ్యటం. సూర్య నమస్కారాలు చెయ్యటం.... ఇవన్నీ సామాన్య విషయాలా?"

"అది స్నానమూ గాదు. దానికి భక్తీ లేదు."

"మీరేమంటారు ?"

"భక్తి కోసం మాత్రమే. అది అక్కడే ఎక్కడో కలుగులో వుండి వుంటుంది. ముసలి పాముగదా దృష్టి కూడ సరిగా లేకపోవచ్చు. కప్పలకోసం బయల్దేరి కన్పించక నీటిలో కెళ్తుంది మొదట. అది నీరని తెలిశాక మళ్ళీ వెనక్కెళ్ళిపోతోంది."

"మరి ఆ సూర్య నమస్కారాలు?"

"ఏముంది? తల తడిసింది గదా. ఎండకి కాస్త ఒళ్లు కాచుకుంటోందంతే

"మరీ విపరీతంగా వుంది మీ భాష్యం"

"అందుకే ముందే చెప్పాను. నా అభిప్రాయాలు మీకు నచ్చవని"

"ఎంత చదువుకుంటే మాత్రం మరీ అంత...."

"అది సరే లేవయ్యా! ఆయన అభిప్రాయం ఆయన చెప్పాడు, ఇప్పుడేం చెయ్యాలో నువు చెప్పరాదూ" అంటూ సమర్థించాడు ప్రెసిడెంటుగారు. నిజానికి ఏం చెయ్యాలనేది ఆయన ఇది వరకే ఆలోచించి పెటుకున్నాడు. నల్ల మందులాంటి మతాన్నీ, మూఢవిశ్వాసాలనీ ఎలా స్వప్రయోజనాలకి వాడుకోవాలో ఆయనకి బాగా తెల్సు. అందులోనూ ఎలక్షన్లు సమీపిస్తున్నవాయె!

"ఇంకేవిటి చేసేది. గుడి కట్టించటమే." అనేశారు మునసబు.

అటుపైన ఎక్కడనేదాకా వచ్చేసి తెగక ఇళ్ళకెళ్లిపోయారు. అది కనబడచోటునే కట్టాలంటే చెరువులోనే కట్టాలాయె మరి!

* * *

"తమరు స్కూలు కట్టించే ప్రయత్నాలు వెనక్కి నెట్టేశారు" అన్నాడు సత్యం మాష్టారు ప్రెసిడెంటుగారితో.

"కొద్ది రోజులాగండి మేష్టారూ. ఈ హడావుడి కాస్త చల్లబడనీండి. రేపు షష్ఠికి పెద్దఎత్తున ఉత్సవాలు ఇరపాలనే ప్రయత్నంలో వున్నాం. జనం ఎలా విరగబడుతున్నారో చూస్తున్నారుగా!"

"చూస్తున్నానండీ. అజ్ఞానం ఎంత త్వరగా విస్తరిస్తుందో చూస్తూనే వున్నాను ఈ వాదస్తం పేపర్లదాకా పాకిపోయింది"

"అది వాదస్తమనకండి. దేముడు కాకపోతే అంత సిస్టమెటిక్‌గా సాధన చేస్తుందటండీ పాము"

"ఆకలి తీరటం ఒకటే దానిసిద్ధం. ఆమాటకొస్తే ఆచార్యులుగారితో సహా మనందరిదీ ఒకటే సిద్ధం. పోతే వాటి తీరు తెన్నులు వేరు పాపం దానికి దృష్టీ, స్పర్శజ్ఞానంపోయి వుంటాయి. మీరు ఫొటోలు తీసినా సంబరాలు చేసినా వూరుకుంటోంది."

"అంత తీసి పారెయ్యకండి. ఎంత చదువుకున్నా కొంత దైవభక్తికూడ అవసరం."

"ఏమో! నాకట్లా అనిపించటం లేదు. ఎందుకంటారా? ఈ వూళ్లో ఇంత మంది పేదవాళ్లున్నారు. వాళ్ళకి రెండు పూటలా తిండీ, చలితో కప్పుకో దానికి కాస్తగుడ్డా వుండేటు చూడండి. ఇంత మంది పిల్లలున్నారు. రేపు

దేశాన్ని బాగు చెయ్యాల్సిన వాళ్ళు వీళ్లే. వీళ్ళకి కాస్త అక్షర జ్ఞానం కలిగించండి. అదే ప్రస్తుతం అవసరం. అంతేగాని ఆ పాముని దేవుడని అందరితోపాటు మీరూ అనుకోడం నాకేం నచ్చలేదు."

"అదీ చేస్తున్నాంగా!"

"ఏం చేస్తున్నారు. అంతా ఆ చాందసంలో పడి కొట్టుకుపోతూ వుంటే!"

"ఇదిగో మాష్టారూ! నేను ప్రజల మనిషిని. ప్రజలు ఏం కావాలంటే అది చెయ్యటమే నా పని."

"ప్రజలు విషం కావాలంటారు. ఇస్తారా?"

"ఇది విషం కాదుగా?"

"అంతకంటె ఘోరం. ఇలాంటి మూఢ విశ్వాసాలు మప్పి ప్రజల్ని మరింత అంధకారంలోకి నెట్టేస్తున్నారు. మీరే గొప్ప వాళ్ళని నమ్మే ఈ అమాయకులకి మిమ్మల్ని అనుసరించటం కంటె ఏవిటి గత్యంతరం?"

"సరేనయ్యా! నువు చెప్పినట్టే చేస్తాను. ఇది వట్టి మూర్ఖత్వం గుడి కట్టించనని చెప్పేస్తాను. స్కూలు కట్టే ఏర్పాటు చేస్తాను. పేద వాళ్ళకి నేను చేయగలిగినంత సాయమూ చేస్తాను. రేపు వచ్చే ఎన్నికల తర్వాత నేనే ప్రెసిడెంటవుతానని హామీ ఇస్తారా?"

"నేనిచ్చేదేమిటండీ ప్రజలకి మీరు కావాలనుకుంటే తప్పక ఎన్నుకుంటారు."

"వీళ్ళకి కావాల్సిందేమిటో వీళ్ళకి తెలుసంటారా?"

"అయినా మీరో మంచి పనిచేస్తున్నప్పుడివన్నీ ఆలోచించకూడదు."

"ఇవన్నీ లేకపోతే అసలు మంచి పని చెయ్యాల్సిన అవసరం ఏముంది, నాకు?"

సత్యం మాష్టారుకు తల తిరిగింది.

"అయితే గుడే కట్టిస్తామంటారు."

"పోయినసారి వంతెన కట్టిస్తానని ప్రెసిడెంటయ్యాను. ఏవో కొన్ని ఇబ్బందులు వల్ల కట్టించలేకపోయానను కోండి. దాన్నిసాకుగా తీసుకునిమునసబు ప్రెసిడెంటవాలని గుంటనక్కలా కాచుక్కూర్చున్నాడు. వాడికా అవకాశంఎందుకివ్వాలి? గుడికట్టిస్తాను ప్రజలు నన్నే ఎన్నుకుంటారు. ఆ తర్వాత బడీ, వంతెనా.... రెండూ కట్టిస్తాను" అనితన స్కీమంతా బయటపెట్టాడు.

ఇంతలో ఆచార్యులుగారు మునసబు కరణాలను వెంటపెట్టుకుని చక్కా వచ్చారు.

"కొంపలంటుకు పోతున్నాయి ప్రెసిడెంటుగారూ"

"ఎవరివి? నీవా? నావా?"-అందరివీను.

"సరిగా చెప్పవయ్యా పంతులూ" అని కసిరాడు మునసబు.

ఆచార్యులుగారు క్షణం సత్యంగారి వంక సందేహాస్పదంగా చూసి

"అయ్యా! రాత్రి నాకు దేవుడు కల్లో కనిపించాడు. రేపు సుబ్బారాయుడి షష్ఠినాటికి నాయింటికి ఉత్తరాన గుడి కట్టించి ప్రతిష్ఠించకపోతే ఊరునాశనం చేసేస్తానన్నాడు. తర్వాత మీ యిష్టం మరి!"

"ఎక్కడ? నీ యింటికి ఉత్తరాన

అంటే మా తోటలో నన్నమాట!

"అవునండీ...."

"అది స్కూలు కిచ్చేశాంగా"

"స్కూలు మాట తర్వాత చూడొచ్చు. ముందీ ఆపద గట్టెక్కే ప్రయత్నం చెయ్యండి."

"ప్రెసిడెంటుగారూ! మీరీ మాయలో పడి వూరికి అపకారం తలపెట్టకండి. స్కూలు కట్టే ప్రయత్నాలు విరమించకండి."

ఆఖరి అభ్యర్థన చేశాడు సత్యం మాష్టారు.

"ఏవిటయ్యా నీస్కూలూనువ్వూను. అవతల దేవుడు ప్రత్యక్షమై గుడి కావాలని గోలపెడుతూ వుంటే, స్కూలట! స్కూలు!! ఎక్కణ్ణుంచి ఊడి పడ్డావయ్యా ఊరిని ఉద్ధరించటానికి. ఊరి వారికి లేని దురద నీకెందుకట!"

"ఆచార్యులుగారూ! మీ స్వార్థం కోసం ఈ వూరి భవిష్యత్తును బలి పెట్టకండి"

"నువ్వా బలిపెడుతున్నది గుడి కట్టకపోతే, రేపు వూరు నాశనమైతే నువ్వుదరిస్తావా?"

"అసలు మీకు కల రావటం నిజమైతే గదా ఊరు నాశనం కావటం"

"చూశారా ఇతని ధోరణి?"

"అవునయ్యా, అందుకు రుజువు ఏమిటి?"

"మీకు రుజువు కావాలా? అయితే పదండి. నా యింటికి ఉత్తరాన యాభై గజాల దూరంలో విగ్రహం వుంది. అక్కడే గుడి కట్టించమని చెప్పాడు దేవుడు. తవ్వించండి. విగ్రహం లేకపోతే నేను ఊరొదిలి వెళ్ళిపోతాను. ఉంటే అతను వెళ్ళిపోతాడా?"

"అదంతా తర్వాత ఆలోచిద్దాంలే పంతులూ"

* * *

ఆచార్యులవారి కల సంగతి వాడ వాడలా పాకిపోయింది. అప్పటికే పాముకి పబ్లిసిటీ బాగా పెరిగి జనం తండోపతండాలుగా వస్తున్నారు. దానికి తోడు ఈ వార్త మరింత హైలైట్‌గా తయారయింది.

తవ్వకం నాడు ఊరి ప్రజలంతా హాజరు కావాలని దండోరా వేయించారు. ఊరివారేగాక పొరుగూరి వారు కూడ వింత చూడ్డానికి హాజరయారు.

అందరి సమక్షంలో.... ఆచార్యులు గారి పర్యవేక్షణలో తవ్వకం ప్రారంభమైంది. రెండడుగులు లోతు తవ్వగనే విగ్రహం ప్రత్యక్షమైంది. ఇక ఆచార్యులుగారి అతిశయానికి అంతు లేదు. ఆ దెబ్బతో వారు పరమ భక్తాగ్రేసరుడుగా స్థిరపడిపోయారు.

"ఇప్పుడే మంటారు ప్రెసిడెంటు గారూ?" సవాలు చేశారు ఆచార్యులు గారు.

"ఇంక అనేదేవిటయ్యా, వెంటనే గుడి కట్టించాలి. చందాలు వసూలు చేద్దాం."

అంతమందిలోనూ ఆ తోట స్థలం యావత్తూ గుడికి దానం చేస్తున్నట్టు ప్రకటించారు ప్రెసిడెంటుగారు. ప్రజలంతా వారికి జేజేలు పలికారు. అక్కడి కక్కడే వేలమీద చందాలు వాగ్దానాలు వచ్చాయి. స్త్రీలు బంగారు

గాజులూ,గొలుసులూ ఉదారంగా దానం చేసి తమ భక్తిని ప్రకటించుకున్నారు.

* * *

ప్రెసిడెంటుగారు దానం చేసిన భూమితోబాటు, దేవస్థానం,దానికి కొంత స్థిరాస్తీ ఏర్పడింది. దానికి ట్రస్టీగా జీవితాంతం వారే వుండే ఏర్పాటయింది. అర్చకులుగా ఆచార్యులవారి వంశం పరంపరంగా వుండే నిర్ణయం జరిగింది

గుడితో బాటే అదే ప్రాంగణంలో ఆచార్యులవారికో మంచి బంగ్లా వెలిసింది.

అనుకున్న ఆ షష్ఠిరోజు రానే వచ్చింది. ఉత్సవ ప్రయత్నాలు బ్రహ్మాండంగా జరిగాయి పెద్దతిరునాళ్ళ ఏర్పాటయింది.

ముహూర్తం ప్రకారం పాముని పట్టుకెళ్ళి గుళ్లో ప్రతిష్ఠించాలి. ఇది చూడటానికి ఒక రోజు ముందునుండే జనం పొరుగూళ్ళనుంచి రాసాగారు.

పాముని ఎవరు పట్టుకోవాలన్నది సమస్య. ఆచార్యులుగారు అర్చకులు కాబట్టి వారే పట్టుకుని ప్రతిష్ఠించాలన్నారు.

"అబ్బే! ఆ పని నేన్చేస్తే ఎట్లా? నేను శాస్త్రయుక్తంగా మంత్రాలు చదువుతూ వుంటే భజనలతో నా వెనుక తీసుకురావాలి" అని తప్పించుకున్నాడు ఆచార్యులు గారు.

ఇకపోతే అంత ధైర్యంగా పాముని పట్టుకోగలవాడు ప్రెసిడెంటుగారి పాలేరు రామన్న. వాడు పుట్టలో పామునైనా తోకపుచ్చుకు లాగేసి చంపెయ్యగలడట!

"ఈ పని నీ కప్ప చెపుతున్నాన్రా రామన్నా" అన్నారు ప్రెసిడెంటుగారు.

"దానికేముంది లెండి బాబయ్యా. దేముడి పని. అలాగే సేత్తా."

అన్నాడేగాని రామన్నకి లోపల భయం పీకుతూనే వుంది పాముని చంపటం వేరు, బతికుండగా పట్టుకుని వెళ్ళడం వేరు దానికి తోడు ఆ ముందు రోజే సత్యం మాష్టారు చెప్పారు.

"పాముని పట్టుకునే పని నీ కప్ప జెప్పాలను కుంటున్నారు రాముడూ. ఒప్పుకోకు. అది విషప్పురుగు. కాటేసిందంటే అనవసరంగా చచ్చిపోతావు" అని.

* * *

ఊరూరునుంచీ భజన సమాజాలొచ్చాయి. రాత్రంతా చెవులు పగిలేట్టు భజనలు సాగుతుండగనే భళ్ళున తెల్లవారి పొద్దుపొడిచింది. ఎండ చెరువుమీద వాలగనే పాము బయటి కొచ్చింది. యధాప్రకారం నీళ్ళ వరకూ వెళ్ళి, మళ్ళీ వెనక్కి తిరిగి ఎండవైపు పడగవిప్పి నుంచున్నది;

ఆచార్యులుగారు- ఏవో శ్లోకాలు చదువుతూ.

"ఊ....కానియ్యరా రామన్నా...." అన్నారు.

రామన్న భయంభయంగానే పాముకి దణ్ణం పెట్టుకుని పట్టుకోడానికి తలవైపు ఒకచెయ్యీ, తోకవైపు ఒక చెయ్యీ చాచి పట్టుకునే ప్రయత్నంలో వున్నాడు తలా తోకా ఒక్కసారే పట్టుకోవాలనేది వాడి ప్రయత్నం. కాని దురదృష్టవశాత్తూ తోక మీద చేయి

ముందు పడింది. పాము కస్సుమని ఎడం చెయ్యి పట్టుకుంది. రామన్న తోక ఒడిసేశాడు. అది మెలి తిరిగి ఉన్న విషాన్నంతా అతని నరాల్లోకి ఒంపేసి దాని దారిన అదిపోయింది.

రామన్నని పాముకరవగానే ఎక్కడి వాళ్ళక్కడ చెలాచెదురై పోయారు. ఆచార్యులుగా రెటుపోయారో అసలు అంతే లేదు. ఇక పాము సంగతి పట్టించుకునే వాళ్ళెవరు!?

రామన్నకి చెయి బరువెక్కుతోంది.

ఓ పదినిమిషాల తర్వాత అంతా చేరుకున్నారు.

"ఏంటయ్యా పంతులూ ఇట్లా జరిగింది ?" అనడిగారు ప్రెసిడెంటుగారు.

"ఏముందండీ .." అని రామన్న వైపు తిరిగి.

"ఒరే రామన్నా నువు స్నానం చేసి పూజ చేసుకొచ్చావా ?" అనడిగాడు.

"లేదండయ్యా" అన్నాడు నీరసంగా

"చూశారా ? అందుకే అట్లా జరిగింది.

ఈ వార్త తెలిసినట్టుంది. జనాన్ని తోసుకుని సత్యంమాష్టారు ముందుకు వచ్చారు.

"అతను చచ్చిపోతూ వుంటే" అలా చూస్తారేమండీ పట్టండి హాస్పిటల్‌కి తీసికెళ్దాం.

"పాము కరిస్తే హాస్పిట లేమిటండీ మంత్రం వేయించాలి గాని"

"అయ్యో ! ఇదేం అపచారం మంత్రం వేయిస్తారా ? అదేం మామూలు పామా ? దేవుడుపాము" అన్నారెవరో జనంలోంచి.

"అవును. ఇది దైవాజ్ఞ. ఏమీ చెయ్యటానికి వీల్లేదు. మళ్ళీ దేవుడే వచ్చి విషాన్ని తీసేసుకుంటాడు" అని వత్తాసు పలికారు ఆచార్యులవారు.

సత్యం మాష్టారుకి విసుగొస్తోంది.

"ఏవిటయ్యా ! అవతల నిండు ప్రాణం పోతూ వుంటే దేవుడూ దెయ్యమూ అంటారు. ఏవిటండీ ప్రెసిడెంటుగారూ..."

"మన మేం చేస్తామయ్యా ! అది ప్రజల అజ్ఞ. నేను ప్రజల మనిషిని. వాళ్ళు చెప్పినట్లు వినాల్సిందే."

"వీల్లేదు ప్రెసిడెంటుగారూ, నేను చచ్చిపోనివ్వను వాణ్ణి" అని లేవదీయబోయాడు. ఆచార్యులుగారు చటుక్కున లేచి జనాన్ని ఉద్దేశించి-

"చూశారా.... ఈ నాసికుడు దేవుడికి ఎంత అపచారం తలపెడుతున్నాడో ...మీరంతా ఉత్సవంచూడాలని వచ్చారు" అని ఇంకా ఏదో చెపుతుండగనే జనం సత్యం మాష్టారుని యీడ్చుకుపోయారు.

భజనలు, కీర్తనలు జోరుగా సాగుతున్నాయి. పాము ఎలాగూ చిక్కలేదు కాబట్టి విగ్రహాన్ని చెరువులో స్నానం చేయించి గుడికి బయలేర తీశారు. అంతలో పాతికమందితో వచ్చాడు సత్యం మాష్టారు. అందరి చేతుల్లోనూ కత్తులూ-కర్రలూ వున్నాయి.

"ఈసారి మీరెవరైనా అడ్డొస్తే తల లెగిరిపోతాయి. ప్రెసిడెంటుగారూ మీరయినా అంతే.

ఈ హఠాత్పరిణామానికి అంతా భయపడిపోయారు. అంతా పక్కకి

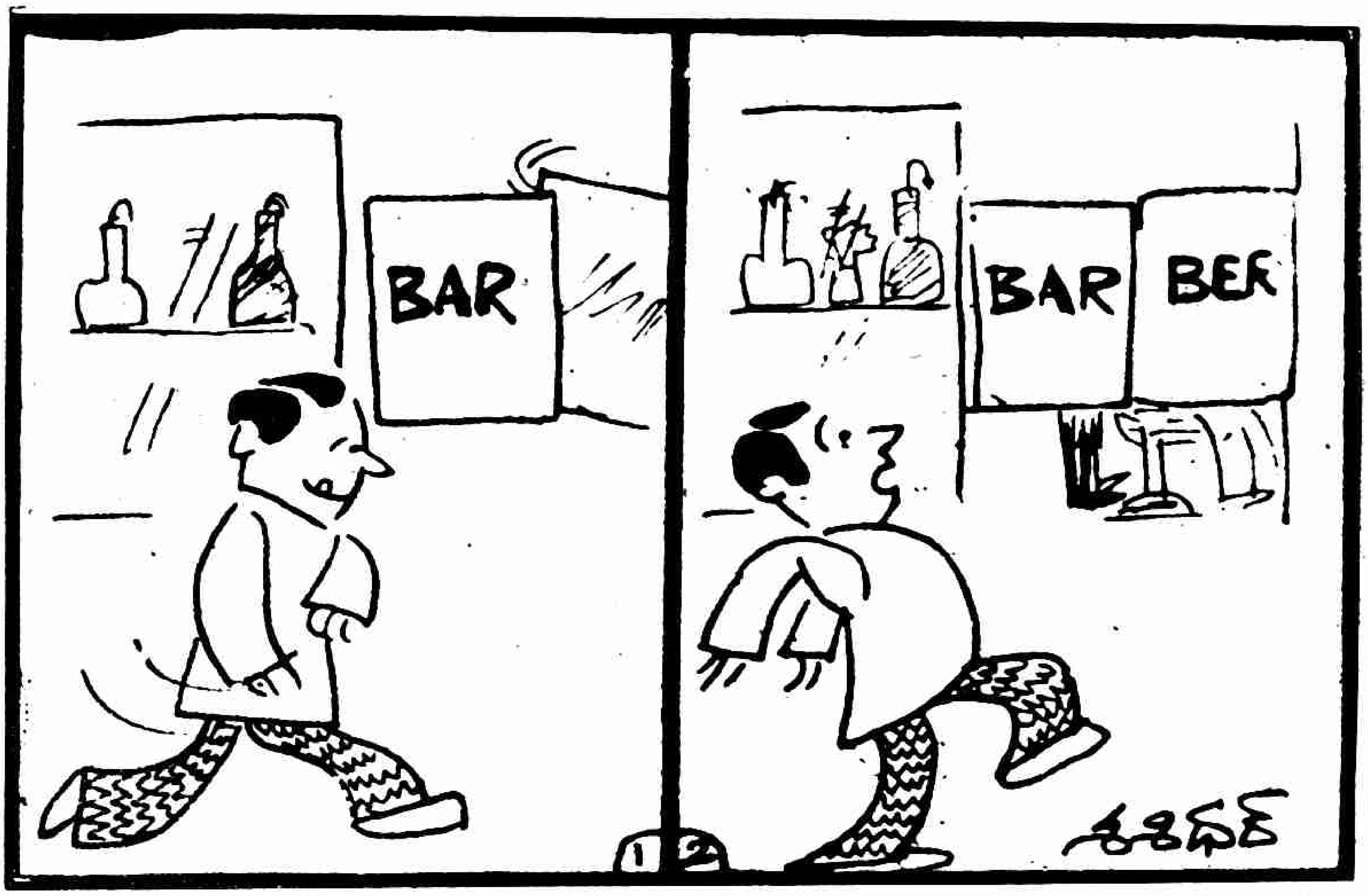

తప్పుకొని వాళ్ళకి దారిచ్చారు. వాళ్ళు రామన్నని మోసుకుని వెళ్ళిపోయారు. అప్పటికే అతని నెత్తురునిండా విషం కలిసి శరీరం నల్లగా అయిపోయింది. ఎంత ప్రయత్నించినా అతను బ్రతకలేదు.

రెండు రోజుల తర్వాత ఆంతరంగిక భద్రతా చట్టంక్రింద సత్యం మాష్టారునీ మరో అయిదుగుర్నీ అరెస్టు చేసి పట్నం తీసుకుపోయారు. సత్యంగారు పోలీసుల్ని తప్పించుకు తిరుగుతోన్న విప్లవవాది అట. అతన్ని పట్టుకోడానికి సహకరించిన ప్రెసిడెంటుగార్ని ప్రభుత్వం ఎంతగానో కొనియాడింది.

* * *

పాము ఏమైందీ ఇంతవరకూ ఎవరికీ తెలీదు. కాని వేకువ గాలి వీచినా, ప్రెసిడెంటుగారి చెరువుమీద ఎండ పొడ చూసినా ధ్వజస్తంభం మీది గంటలు గాత్రం విప్పినా, ఆలయ ప్రాంగణంలోని లోగిలిలో ఒంటి నిండా బంగారంతో వారి సతీమణి మహాలక్ష్మిలా దర్శనం ఇచ్చినా, ఆచార్యులుగారికి పామే కన్పిస్తుంది. అప్పుడే మనసులో వినమ్రంగా మొక్కుకుంటారు పాముకి.

ప్రెసిడెంటు గారు ప్రెసిడెంటుగానే స్థిరపడి పోయారు. ఊళ్లో బడీలేదు, ఊరవతలికి వంతెనా లేదు.

“మంచిచెడ్డలు రెండె కులములు
ఎంచిచూడగ మనుజులందున” — గురజాడ